

FEBRUARI

1954

PRIJS één

Frank

WATTEBUSTR. 17

BRUSSEL

TEL. 12.32.82

P.C.R. 8175.68

MAANDBLAD UITGEGEVEN DOOR DE BELGISCHE UNIE
VOOR VERDEDIGING VAN DE VREDE (B.U.V.V.)

BERLIJN

De Deur naar de Vrede staat op een Kier.

1953 is een goed jaar geweest voor de Vrede. In Juli kwam er eindelijk een einde aan het bloedvergieten in Korea, in December geraakten de Vier Groten akkoord over het houden van de huidige Conferentie te Berlijn, terwijl te zelfde tijd besprekingen werden aangevat tussen de U.S.A. en de U.S.S.R. naar aanleiding van het voorstel van President Eisenhower over een eventueel vreedzaam gebruik van de atoomenergie.

De Wereldvredesbeweging heeft alle redenen om zich over deze hoopgevende perspectieven te verheugen. Sinds het Congres van Warschau hebben wij niet opgehouden besprekingen onder de grote mogendheden over de hangende internationale twistpunten te eisen. Een jaar geleden werden dergelijke onderhandelingen door sommige kringen als «ondenkbaar» beschouwd. En thans zijn ze aan gang.

ATOOMPPOOL OF ATOOMVERBOD?

Reeds in 1949 werden onder de Oproep van Stockholm, die het verbod van de atoomwapens vroeg, honderden miljoenen handtekeningen verzameld. Alhoewel de «atoompool» voorgesteld door President Eisenhower een dergelijk verbod in genen dele inhoudt, zijn wij het toch eens met de H. Struye, Voorzitter van de Senaat, wanneer hij schrijft, dat de samenwerking, die hieruit kan ontstaan, door steeds nauwer te worden, zou kunnen leiden tot een gecontroleerd verbod van de atoomwapens. De voorzichtige woorden van de H. Struye tonen duidelijk het verschil tussen de voorstellen van de Amerikaanse President en het door de wereldopinie geëiste verbod. Niettemin betekenen de besprekingen tussen de H. Dulles en Zarobin een eerste stap in de goede richting en we kunnen ons afvragen of het reeds zover zou gekomen zijn zonder de druk van de vredeskrachten in de wereld.

De Conferentie van Berlijn dient in hetzelfde licht te worden bekeken. Het feit alleen, dat ze wordt gehouden heeft overal ter wereld een grote hoop gewekt. De wereldopinie is in enkele jaren in zulke mate geëvolueerd, dat de leiders van geen enkele der Vier Groten het hebben aangedurfd zich aan deze bijeenkomst te onttrekken.

DE E.D.G. ALS STRUIKELSTEEN.

Merkwaardig is de houding van de meest vooraanstaande promotors van het «Europese leger». P. H. Spaak kon in een artikel, dat hij aan de Conferentie van Berlijn wijdde, zijn onrust niet verbergen. Bovenal vreest hij, dat te Berlijn de E.D.G. in 't gedrang zou komen en hij bezweert de Westerseren vooral op dat punt geen toegevingen te doen. Zijn vriend Adenauer heeft zich van zijn kant gehaast aan de Bundestag de veranderingen aan de grondwet voor te leggen, die de herbewapening van West-Duitsland

juridisch mogelijk moeten maken.

Aldus leggen de voorstanders van de E.D.G. zelf het oorlogszuchtig karakter van hun plannen bloot. Spaak, Adenauer en Co. hebben steeds beweerd, dat de E.D.G. geen ander doel had, dan ons te beschermen tegen een eventuele Sovjet-agressie. Maar wanneer er een ernstige kans geboden schijnt om de internationale spanning te verminderen, verdubbelen zij hun inspanningen om er de E.D.G. in een geforceerd tempo door te halen, wetend, dat hiermee de «anning onvermijdelijk scherper zou worden.

Het is klaar, dat de volkeren van de Conferentie van Berlijn diepe wijzigingen in de internationale atmosfeer en een vreedzame oplossing van de Duitse kwestie verwacht hebben. De Drie Westerseren hebben toegeven, dat de E.D.G. de grote struikelsteen voor het bereiken van een accord over Duitsland is, vermits ze haar aanvaarding door de U.S.S.R. als voorafgaande voorwaarde voor elke onderhandeling hebben opgegeven. Het zou misdadig zijn de Conferentie te laten stranden op een E.D.G., waarvan noch de Italianen, noch de Fransen, noch de meest klaarziende Duitsers willen weten en die door het einde van de koude oorlog bovendien nutteloos zou worden.

We moeten van de Conferentie van Berlijn geen sensationele accoorden verwachten. Maar de volkeren zijn wel gerechtigd beperkte overeenkomsten, die als vertrekpunt voor verdere onderhandelingen kunnen dienen, te eisen. Ze zijn gerechtigd van de verantwoordelijke staatslieden te verlangen, dat ze zich eerlijk inspannen om tot enig resultaat te komen.

De deur naar de vrede staat op een kier. Hoe groot de moeilijkheden ook mogen zijn, hoe lang ook de nog af te leggen weg, het staat vast, dat de volkeren scherp diegenen zouden veroordelen, die het zouden aandurven deze deur, onder om het even welk voorwendsel, terug dicht te slaan.

OOST-WEST HANDEL.

Gedurende de laatste maanden is het thema Oost-West handel meer en meer op de voorgrond getreden, en wordt stilaan ingezien dat de beperkingen in zake de uitvoer naar het Oosten, ongunstige gevolgen hebben op de economie. Ook in deze aangelegenheid dus dringt zich een vorm van ontspanning op, omdat nu goed aan den lijve de rampspoed der herbewapening in industriële- en handelskringen ondervonden wordt.

Elders ...

De feiten zijn inderdaad zo, dat het onhoudbaar wordt af te zien van de reusachtige markt die het Oosterse blok aanbiedt. De handel met een wereldge-

(Vervolg op blz. 4)

In alle Landen...

Bij alle Volkeren...

In gans de Wereld..

Conferentie voor de verdediging der rechten van de volkeren van het Midden Oosten

Een eerste Conferentie voor de verdediging der rechten van de volkeren van het Midden Oosten greep plaats te Beyrouth in December 1953. Een honderdtal afgevaardigden hebben haar werkzaamheden bijgewoond. Zij kwamen uit Egypte, Irak, Syrië, de Libanon, Iran, Jordanië, Saoudisch Arabië en Hadramouth.

Het initiatief tot de Conferentie was uitgegaan van een reeks Iraanse personaliteiten, onder wie Generaal Chafai, gewezen minister, Aboul Fadl Lissani, gewezen senator, Mortada Saromad, gewezen directeur der Financiën, Dr Schrab, professor aan de Universiteit van Teheran, enz...

De conferentie besloot tot een scherpe aanklacht tegen de imperialistische intrigues om de landen van het Midden Oosten in een oorlogsblok te betrekken en eiste de volledige nationale onafhankelijkheid voor de volkeren aldaar.

Sindsdien wordt in al de landen van het Midden Oosten een grootscheepse campagne gevoerd om de bevolking op te roepen tot de strijd voor onafhankelijkheid en vrede.

Ook de bevolking van Irak vijandig aan militaire pacten.

Het dagblad «Saout el Ahali» publiceerde een petitie bekleed met de handtekeningen van 7.280 inwoners van Bagdad.

Deze petitie vraagt o.a. :
— het opzeggen van het Engels-Iraaks accord van 1930, het terugtrekken van de Britse troepen en de afschaffing van hun militaire bases op Iraaks grondgebied ;

(Vervolg op blz. 4)

REFERENDUM EN NOG EENS ... REFERENDUM!

BIJ DE DIAMANTBEWERKERS

In de Langstraat in Borgerhout werden de diamantslijpers van twee bedrijven verzocht hun mening betreffende het «Europees Leger» doorheen een geheime stemming kenbaar te maken. De uitslag luidde: 58 tegen, 3 voor en 21 blanco.

BIJ DE MARQUEURS

Een kleine, gelijkaardige proef werd gehouden onder de Antwerpse marqueurs. Eens te meer bevestigde de uitslag dat, waar men de proef ook neemt, onze bevolking van geen Duitse Wehrmacht weten wil: 78 stemden tegen, de E.D.G. 1 was er voor, 6 onthielden zich.

IN TEMSE

Een referendum werd door een paar vrienden van de B.U.V.V. gehouden in een buitenwijk van Temse. Het betrof hier een groep huizen, waar nog nooit enige propaganda door onze organisatie was gevoerd. Niet één manifestje werd er ooit uitgedeeld. Maar ondanks alle propaganda voor de E.D.G. laat onze bevolking zich niet misleiden. De uitslag bracht het bewijs: 27 tegen, 1 voor en 15 blanco. Eén enkele op 43 heeft het vergif ingeslikt dat, dag-in dag, in massale hoeveelheden toegediend wordt.

IN NIEUWERKERKE

Er werden tot op de dag van heden ongeveer twee honderd steekproeven in het land gehouden. Allen brachten zij een resultaat in dezelfde zin. Onze senatoren kunnen niet beweren, dat zij niet over voldoende aanduidingen beschikken nopens de wil van het volk. Niettemin houdt de B.U.V.V. er aan de heren mandatarissen nog meer afdoende bewijzen te brengen, proeven op grotere schaal voor te leggen. Daarom werden een veertigtal vredesstrijders samengebracht om nu eens een ganse gemeente te bewerken. De keuze viel op Nieuwerkerke bij Aalst, een gemeente van ongeveer twee duizend inwoners. In totaal werden 575 gezinnen geraadpleegd. Daarvan hebben er 369 tegen de E.D.G. gestemd, 6 hebben zich uitgesproken voor en er waren 200 blanco- en ongeldige stemmen.

IN ROUX

De B.U.V.V. wenst het daarbij niet te laten. Momenteel plant zij verschillende raadplegingen op veel groter schaal. Een eerste experiment is alreeds achter de rug. De Waalse gemeente Roux kwam aan de beurt. Meer dan 60 personen hebben de oproep van de B.U.V.V. beantwoord en trokken in ploegen van twee tot drie de ganse gemeente door om straat voor straat de stembulletins op te halen, die de avond daarvoor aan de kiezers bezorgd waren. De in gesloten urnen opgehaalde stembrieven werden samengebracht in één lokaal, alwaar de uitmaak openbaar geschiedde. Het resultaat was dan ook uiterst bemoedigend: tegen de E.D.G. 2.130 voor de E.D.G. 96 onthoudingen 1.426

Indien de nog talrijke onthoudingen bewijzen, dat een deel van onze bevolking zich onvoldoende bewust is van de gevaren, in de E.D.G. besloten, dan tonen de cijfers toch ondubbelzinnig, dat 60% een Duits-Europees leger vijandig gezind is, terwijl de voorstanders (96 op 3.652) een soort uitzonderingsverschijnsel zijn, zo iets als de uitzondering die de regel bevestigt:

Indien wij een democratie vormen, dan vragen wij

ons af, waarom de verhoudingen in de Kamer van Volksvertegenwoordigers niet dezelfde waren. Laat ons hopen, dat onze senatoren blijik geven van meer eerbied voor de stem van het volk. Zij krijgen deze maand een mooie gelegenheid om het te tonen.

Wat er ook van weze, ons volk zal nooit de heropstanding van de Wehrmacht bekrachtigen.

Het Belgische-Sovjetische Handelsaccord

Drie jaar geleden schreven wij: «een van de twee: ofwel gaat de Belgische regering zorgen voor handel met het Oosten, ofwel gaat de werkloosheid in ons land katastrofale afmetingen aannemen».

Maar de Belgische regering wist het beter. Zij ging alles met strategische productie en off-shore bestellingen oplossen. Zodat de werkloosheid bestendig en angstwekkend steeg.

En nu is het zo ver, dat onze regeerders toch de weg op moeten, die wij sinds jaren uitstippelen. Na de handelsaccorden met Polen en Tsjekoslovakije krijgen we een overeenkomst met de Sovjet-Unie.

Bevestigd wordt, dat de omzet voor 1954 het dubbele bedraagt van vorig jaar. Medegedeeld wordt, dat de invoer goederen in hoofdzaak basisproducten omvatten, terwijl de uitvoer goederen betreft, waarin een hoog gehalte arbeidskracht verwerkt zit.

Beter laat dan nooit. Maar niettemin is het te laat. Te laat, want de meeste van onze buurlanden zijn ons vóór geweest.

En bovendien veel te weinig. Want er is niet alleen de Sovjet-Unie. Er is ook nog China. Twee jaar geleden reeds bood zich de gelegenheid aan voor de Belgische nijverheid om de ganse Chinese markt te bekomen in zake fietsen. Maar onze Belgische regering houdt het liever met Tsjang-Kai-Sjek. Die koopt wel niets van ons, maar volgens de officiële Belgische aardrijkskunde heeft die het grote voordeel, dat zijn eiland in het Westen ligt. Het is te zot om los te lopen.

EEN VOORBEELD DAT NAVOLGING VERDIENT!

De Nationale Strijdersbond en andere patriotische verenigingen van Evere evenals het plaatselijke Comité tegen de Duitse Herbewapening hadden zich gericht tot hun gemeenteraad.

Hierop ingaande legde Burgemeester Guillaume volgende motie ter goedkeuring voor: «In overweging nemend, dat de gemeente Evere bijzonder zwaar geleden heeft onder de gruwelen van de oorlog, deelt de gemeenteraad de gevoelens van de vaderlandse verenigingen en bezweert hij de regering vredesoplossingen te zoeken, waarbij geen wapens in handen komen van dezen, die, tot twee maal toe, de beulen waren van de besten onder de Belgen».

Deze motie werd aangenomen met 9 stemmen (7 soc. en 2 lib.) tegen 6 onthoudingen (5 C.V.P. en 1 soc.).

Tegen de Duitse herbewapening hebben tot hiertoe een vijftigtal gemeenteraden uitdrukkelijk stelling genomen.

DE VREDE
IS NIET
ALLEEN
EEN ZAAK
VOOR
STAATS-
LIEDEN
HET IS OOK
UW ZAAK!

ALS DE
ATOOM-
BOM
VALT
MAAKT
ZIJ GEEN
ONDER-
SCHEID
TUSSEN
GEZIND-
HEDEN.

Onderwijsmensen, die voor de Vrede strijden, ongewenst in Groot-Britannië.

Wij kregen lezing van een omzendbrief, die door het «Comitee van Antwerpse Leerkrachten voor de Verdediging van de Vrede» aan alle onderwijzers van Antwerpen en omgeving werd toegezonden. Hierin wordt medegedeeld, dat alle Belgische afgevaardigden, drie uit Antwerpen, één uit Brussel en drie uit Luik, die naar Londen wilden om deel te nemen aan de «Conferentie over Opvoeding en Internationale spanning», ingericht door de Vredesbeweging der Britse onderwijzers, te Doxer werden tegengehouden door de immigratie-autoriteiten en teruggezonden naar Oosten-de. Zij werden gefouilleerd. Hun bagage werd grondig doorzocht en papieren werden in beslag genomen. Ook de Franse afgevaardigden werden teruggestuurd. Zelfs de bekende pedagoog uit West-Berlijn, Prof. Oesterreich, die nochtans een Brits visum had gekregen, werd in de Londense Luchthaven, ondanks zijn hoge ouderdom (76 jaar), gedurende een ganse nacht in een koude barak opgesloten om de volgende dag te worden teruggestuurd. De afgevaardigden uit Oost-Duitsland, Polen en Roemenie hadden geen visum gekregen.

Niettegenstaande deze belemmeringen blijkt de Con-

ferentie uiterst geslaagd te zijn. De slotresolutie, welke eveneens op hogervermelde omzendbrief werd afgedrukt, protesteert tegen de uitwijzing van vreemde afgevaardigden en meldt, dat de Conferentie rapporten ontving vanwege de Unie van Onderwijzers uit New-York en van het Chinese onderwijzersyndicaat. Samen met hun collega's uit Nieuw-Zeeland, Canada, Zuid-Afrika, India en de Goudkust eisen de Britse onderwijzers een algemene vermindering der wapenering, opdat de opvoeding van de jeugd zou kunnen verbeterd worden. De slotresolutie neemt tevens stelling tegen de verheerlijking van haat, geweld en racisme, die de grondtoon vormt van vele publicaties voor de jeugd en die ook voorkomt in films, radio en televisie. Ten slotte vraagt de resolutie vrije uitwisseling van personen en ideeën, zowel door individuele contacten als door samenwerking van organisaties.

De mededeling der Antwerpse onderwijzers - ondanks haar zeer gematigde bewoordingen - betekent eens te meer een aanklacht tegen diegenen, die de internationale toenadering van de opvoeders, wie de vrede ter harte gaat, willen dwarsbomen.

OP BEZOEK BIJ GENTSE SENATOREN

Heel wat hoge heren leggen geweldige voortvarendeheid aan de dag om het «Europese leger» er kost wat kost door te krijgen. Maar hoe meer moeite zij zich getroosten, hoe meer tegenstanders van dit zelfde «Europese leger» wij aan alle kanten zien opduiken.

In Frankrijk is de beweging zo sterk, dat de meerderheid van de leden der Commissies van Buitenlandse zaken en Landsverdediging in de Nationale Vergadering tegen de E.D.G. stemden.

In Nederland werd te Amsterdam een Nationaal Congres tegen de E.D.G. gehouden. De 1500 deelnemers richtten aan de Eerste Kamer een verzoek, waarmee de heren geen rekening gehouden hebben, vermits zij sindsdien de accoorden van Bonn en Parijs bekrachtigden.

Gelijkaardig is het verlopen in ons land. Ondanks nu reeds zoveel malen onze bevolking haar afkeer betuigde, toch heeft de meerderheid der Volksvertegenwoordigers verraad aan de vrede gepleegd.

De beurt komt nu aan onze senatoren een zware verantwoordelijkheid op zich te nemen. Wij raden hen aan het niet te licht op te nemen.

Met dit doel hebben onze vrienden op de textiel-fabriek Baertsoen-Buyse goed werk gedaan. Een referendum aldaar gehouden gaf volgende uitslag: op 153 stembrieven, 113 tegen de E.D.G., 2 voor, 38 blanco. Het Vredescomitee stelde met de arbeiders van

de fabriek een delegatie samen om een paar Gentse senatoren te bezoeken.

Zie wendden zich eerst tot de heer Professor Kluykens, C.V.P.-senator.

Nadat de delegatie hem de uitslag van het referendum had meegedeeld, verklaarde de heer Kluykens, dat de E.D.G. inderdaad de kans op een derde wereldoorlog vergroot en de mogelijkheid tot onderhandelen tussen Oost en West erg in 't gedrang brengt. Hij is tevens voor de eenmaking van Duitsland. Hij verklaarde, dat hij in de Senaat tegen het verdrag zou stemmen en wel degelijk de wil van het volk, dat hem verkozen heeft, wenst te verdedigen.

Ook senator Emiel Vergeylen (B.S.P.) ontving de delegatie. Hij stelde enige vragen over de aard van het referendum bij Baertsoen-Buyse en over de organisatie, welke het had ingericht. Ondanks de socialistische senator op vele punten van mening verschildte met de leden der delegatie en geen hoge dunk scheente hebben over de doelmatigheid der actie van het volk ten gunste van de Vrede, verklaarde hij tot slot toch dat hij in de Senaat tegen de E.D.G. zou stemmen.

De verzekering, die beide senatoren gaven inzake hun houding bij de stemming was tenslotte het voor-naamste en de delegatie kreeg aldus de overtuiging, dat haar bezoek van het allegrootste nut was geweest.

EEN OVERWINNING VOOR DE VREDE !

Volgens het Wapenbestand moest de Politieke Conferentie over Korea een aanvang nemen op 29 October 1953. Ingevolge allerlei obstructies kon deze politieke Conferentie nog steeds niet van wal steken.

Nu had Syngman-Rhee het van af de eerste dag der wapenstilstandsperiode over de daken geschreeuwd, dat hij, 90 dagen na de openingsdatum voor de Politieke Conferentie bepaald, de vijandelijkheden hervatten zou. Op 29 Januari 1954, zo proclameerde Syngman Rhee, zou de opmars naar de Yalou inge-

zet worden

Maar enkele weken vóór de vervaldatum zag de dictator zich verplicht klink te trekken. Het zou voor een latere datum zijn.

Syngman Rhee heeft het niet aangedurfd. Hij is teruggedeinsd voor de gevolgen. Hij heeft tegen wil en dank de vrede moeten behouden. Er is - gelukkig maar - heel wat afstand tussen de wil tot oorlog en de mogelijkheid. Dat heeft de vredesbeweging altijd betoogd en dat wordt nogmaals door de feiten bevestigd.

CHINA en de Pers.

Daily Express

Het Britse conservatieve dagblad «Daily Express» van 26 Januari beveelt de Engelse regering en inzonderheid Anthony Eden aan een plaats voor China op de Berlijnse Conferentie op te eisen. Het blad schrijft o.m.: «Een regeling voor de vraagstukken van het Verre Oosten kan niet bereikt worden zonder China».

Volksgazet

De editorialist van de chroniek «Buitenlandse Politiek» in «VOLKSGAZET» van 5 Februari schrijft: «Door de weigering van de Westerse ministers van Buitenlandse Zaken te Berlijn om een vijfandenconferentie, met deelneming van China, op touw te zetten, is niet het laatste woord gezegd over de positie van Peking in de moderne internationale conjunctuur. Dhr. Molotov heeft geen enkele inspanning moeten doen om argumenten te vinden, die pleiten voor de erkenning van China. Daarvoor zorgt de geschiedkundige evolutie zelf, voor al wie ogen heeft om te zien en hersenen om te redden. Het is een onloochenbaar feit, dat het moderne China een mogendheid geworden is, waarmede reeds moet rekening gehouden worden. Zijn macht is reëel en even zeker staat het vast, dat het in de komende jaren bij de uitbreiding van zijn economie beroep, op ons zal doen, evenzeer als wij het zullen nodig hebben».

Referendum Hollain bij

Doornik.

645 stembrieven uitgedeeld.

376 tegen de E. D. G. (59 p.c.)

6 voor de E. D. G. (1 p.c.)

263 blanco of ongeldig,

988 Frs opgehaald in de omslagen.

Verantw. uitg. Rosa Michaut.
Visitandinnestraat, 12 Brussel.

DE EUROPESE VERKIEZINGEN of De Bedriegers bedrogen!

(Vervolg van blz. 1)

In alle Landen
Bij alle volkeren
In gans de
Wereld

De verkiezingen die op 20 December laatstleden te Verviers en te Roeselare werden ingericht door de «Europese Beweging», gaven niet precies de resultaten waarop de inrichters hadden gehoopt.

Want de wijze waarop zij de zaak hadden ingekleed liet hen, naar hun mening toe zekere hoop te koesteren.

Bijvoorbeeld werd aan de kiezers gevraagd met ja of neen te antwoorden op een vraag die de hoofdkwestie volledig verbloemde. Zij luidde namelijk aldus: «Meent U, dat de Europese volkeren bepaalde gemeenschappelijke belangen voortaan gezamenlijk dienen te behartigen, en wenst U daartoe een VERENIGD EUROPA onder een EUROPESE OVERHEID en met een DEMOCRATISCHE VERTEGENWOORDIGING, te omschrijven in een EUROPESE GRONDWET?»

De doorsnee-kiezer wordt immers niet verondersteld te weten, dat nazi-generals die nog geen zeven jaar geleden terecht stonden voor het doen aflsichten der bevolking van hele dorpen, in deze «Europese Overheids», de eerste viool zouden spelen.

Verder werd door de inrichters in hun propagandablad, dat «verenigd Europa (alles tesamen uit zes landen bestaande) voorgesteld als een tafeltje dek je, waar welstand de plaats zou innemen van de werkloosheid. En in verband daarmee bracht e het Schumanplan voor de dag «dat reeds één grote markt geschapen heeft van 1555 miljoen verbruikers»... zonder te spreken van de met sluiting bedreigde Belgische koolmijnen en de onophoudelijke stijging van de kolleprijzen.

De dag na de verkiezingen brachten de bladen de grote overwinning niet op de eerste bladzijden maar binnenin en met zulke onopvallende koppen dat men er moest naar gaan zoeken, en dat om een meerderheid van 83% ja-stemmen te Roeselare en 75% te Verviers aan te kondigen. Ze waren er blijkbaar zelf niet erg fier op.

Want inderdaad, zo het stemmen niet verplichtend doch naar believe is, en de tegenstrever minstens de onthouding heeft gepropageerd, hoe kan men dan bij het uitrekenen der resultaten de 6.500 onthoudingen van Roeselare en de 10.000 van Verviers eenvoudig weg negeren?

Voor ons is de uitkomst gans anders: op 27.382 opgeroepen kiezers te Verviers stemden er slechts

12.878 JA, hetzij 47% - op 20.334 kiezers te Roeselare stemden er 11.464 JA, hetzij 56%.

In plaats van zich duidelijk uit te spreken over de draagwijdte der verkiezingsvraag, wat hen van verschillende zijde gevraagd werd, o.a. door het Katholieke blad «La Libre Belgique», de HH. P. Struye en Henri Rolin, hielden de heren van de Europese Beweging de dubbelzinningheid in stand. Het is dus duidelijk, dat ze bij verrassing een stemming hebben willen uitlokken die ze achteraf hadden kunnen awenden bij de bespreking der netelige E.D.G. kwestie voor de Senaat. Tijdens de verkiezingscampagne zijn ze, in antwoord op de tegenpropaganda, verplicht geweest te laten doorschemeren, dat inderdaad de E.D.G. hun hoofdbekommernis is.

En zo zijn ze in hun eigen valstrik gelopen. Voor de E.D.G. hebben ze slechts 47% van de stemmen bekomen te Verviers en 56% te Roeselare. En deze cijfers zouden er ongetwijfeld nog bedenkelijker hebben uitgezien indien de kiezers niet opzettelijk op een dwaalspoor waren gebracht.

interpreteerd, en dit alles wijst er op, dat, zo Oost en West verlangen vreedzaam naast elkaar te bestaan en met hun respectievelijk regimes willen concurreren, hun onderscheidelijke economien door middel van de handel dienen aangevuld.

De Verenigde Staten zullen weldra moeten inzien dat het redmiddel van de crisis niet ligt in de overbepanning op binnenlands plan, samen met de wapenleveringen aan het buitenland. Slechts enkele industrie-groepen worden hierdoor beïnvloed, en de feiten wijzen er op dat naar andere middelen moet gegrepen worden. Vandaar dan de huidige pogingen om de «Battle Act» te versoepelen.

In België ...

Belgie, dat in de rij der bewerkers van ruwe grondstoffen een aanzienlijke plaats bekleedt, moet uit de nieuwe mogelijkheden het grootste voordeel putten: Terwijl onze regering zich heel erg aan de beperkende bepalingen houdt, en de handel met het Oosten remt, worden meer en meer bestellingen door onze grote buurstaten opgenomen, en niet in het minst door West-Duitsland. De verscheidene bestellingen in de textielnijverheid hebben nochtans bewezen welke economische heropbeuringen zij inhouden, en op welke doelmatige manier de werkloosheid, hoog opgedreven door het gebrek aan handelsvrijheid, bestreden kan worden. Het is dus van het grootste belang dat onze handelskringen met nadruk de regering wijzen op het gevaar, dat de Oostelijke markten uitsluitend door onze burens gaan bestreken worden, dan wanneer de uitvinders zelf van de beperkingen deze niet in acht nemen. De mogelijkheid de werkloosheid beduidend te verminderen gaat alzo teloor, en vermits het werkloosheidsprobleem niet alleen staat op zichzelf, maar nauw samenhangt met de publieke welvaart, gaan de handelsuitwisselingen iedereen recht naar het hart. De vrije economie zelf ziet zich verplicht mettertijd de onnatuurlijke opleggingen te veronachtzamen. De feiten bewijzen nu meer dan ooit, dat ons streven rechtvaardig en vooruitziend was. Alhoewel gesterkt zijnde, is onze strijd niet ten einde. De internationale handel, steunend op een loyale basis, blijft voor ons een belangrijke voorwaarde tot vredelievende betrekkingen tussen alle landen.

— het verwerpen door Irak van toetreding tot om het even welk Militair Pakt van het Midden Oosten;

— het tot stand brengen van economische en culturele betrekkingen met alle volkeren.

De petitie vraagt tevens aan de vertegenwoordigers van Irak in de U.N.O., dat zij zouden aandringen op onderhandelingen over de hangende vraagstukken en op toelating van China tot de U.N.O

GEWESTELIJKE VREDESONTMOETINGEN.

In Italië

Einde 1953 hadden in Italië talrijke gewestelijke ontmoetingen van vredesstrijders plaats, o.a. te Milaan, Bologna, Florentië, Ancona, Genua, enz.

Op deze bijeenkomsten, die een groot succes kenden, hebben talrijke personaliteiten, parlementairen, syndicalisten, kunstenaars en geleerden het woord gevoerd. De Italiaanse vredesbeweging was er vertegenwoordigd door de senatoren Emilio Seëni en Ambrogio Donini, leden van de Wereldvredesraad, door de volksvertegenwoordigers Terranova en Pajetta en door Don Andréa Caggero.

In West Duitsland.

In verschillende steden van West-Duitsland, nl. in München, Hamburg, Nürnberg en Dessau werden massamanifestaties van duizenden personen gehouden, opdat de Conferentie van Vier tot een vreedzame oplossing van het Duitse Vraagstuk komen zou.

In Luxemburg.

De laatste Nationale Conferentie der Luxemburgse Vredesbeweging heeft besloten tot uitgebreide referendums in het Groot-Hertogdom tegen de E.D.G.

En in Japan.

Het Japanse Volkscongres voor de Vrede verzamelde te Tokio 740 afgevaardigden uit alle gewesten van het land.

(Vervolg van blz. 1)

OOST-WEST HANDEL.

deelte, dat ongeveer een derde der wereldbevolking inhoudt, en waar zich een ruim industrialisatie-proces voltrekt, moest kost wat kost de beperkings-bepalingen omzeilen en zo zien we dat zelfs in de Verenigde staten aangedrongen wordt op een herziening der bepalingen. In de praktijk bestonden deze insjuppelingen reeds, hetgeen voor de Engelsen, die enkel als export-mogendheid op de been kunnen blijven, de aanleiding is geweest op meer openlijke manier de bestaande handels-transacties tussen China en de Verenigde Staten, aan te klagen. De Engelse handels-afgevaardigden beweren inderdaad dat in de Chinese hoofdsteden meer Amerikaanse automobielen rijden dan op de Grosvenor Square! Deze illegale concurrentie is ook voor andere Westerse staten een doorn in het oog, en, aarzeland in den beginne, maar deze laatste weken met des te grotere duidelijkheid, vermenigvuldigen zich de commerciële contracten tussen Oost en West. De lijsten der strategische producten worden reeds heel vrij ge-